

[Munch-Petersen.]

i, at det skulde til den endelige Behandling: til Behandling i et Udvalg, men som ved alle Trediebehandlinger blev denne Udvalgsbehandling kun af formel Karakter. Ganske vist ser det jo efter de sparsomme Beretninger, vi har faaet om Udvalgets Forhandlinger, ud til, at man har debatteret Spørgsmaalet længe, men det er gerne saadan her i Rigsdagen, at jo mere enig man er, des længere diskuterer man. I alt Fald har man fra alle Sider været enig om, at man skulde gennemføre den Ordning, som Storbankerne havde forlangt, og som derfor var fastlagt i det Lovforslag, som var forelagt. Man har ganske vist i Udvalget modtaget et meget omfangsrigt Materiale „af fortrolig Karakter“. Det er netop det typiske, at tillsyneladende maa alt Materialet have været af fortrolig Karakter, i alt Fald har vi ikke faaet noget af Udvalgets Materiale forelagt her, og man ordner altsaa Spørgsmaalene i disse fortrolige Forhandlinger efter den Linie, Hovedbankerne forud har lagt, og Rigsdagen og Offentligheden faar intet at vide herom. Jeg vil gerne henstille til det konservative Folkeparti, som endnu i den sidste Tid stadig er fremkommet med en skinhellig Forargelse over, at visse Ting var ordnet i fortrolige Forhandlinger, at Partiet i alt Fald nu efter dette tager disse skinhellige Udtalelser tilbage. For ved denne Lejlighed har det konservative Folkeparti været med i disse fortrolige Forhandlinger, ligesom det vel ogsaa til en vis Grad har været orienteret om visse andre fortrolige Forhandlinger, saa det konservative Folkeparti kan i alt Fald ikke i dette Spørgsmaal træde frem og slaa sig for Brystet og spørge, hvad Meningen er med, at Offentligheden ingenting skal have at vide om disse Forhandlinger, som Partiet selv har deltaget i. Vi faar intet at vide om, hvilke Spørgsmaal der er debatteret i Udvalget. I en Debat, jeg havde med det ærede Medlem Hr. S. Munk i Smedeforbundets Afdeling 14, hævdede det ærede Medlem, at han i Udvalget kæmpede for en Række Forbedringer i dette Lovforslag. Vi fik ikke dèr at vide, hvilke Forbedringer han kæmpede for, og har heller ikke her faaet at vide, hvilke Forbedringer han kæmpede for, men det vil være interessant at stille Spørgsmaalet her ved anden Behandling af Lovforslaget: Hvilke Forbedringer har det ærede Medlem Hr. S. Munk og hans Parti kæmpet for, hvilken principiel Uenighed har der været i Udvalget om dette Lovforslag, da der dog her foreligger en Betænkning, hvorunder, saa vidt jeg kan se,

det ærede Medlems Navn staar, vel oven i Købet som Ordfører for Udvalget, og Udvalget erklærer altsaa, at den eneste Mulighed er at antage Storbankernes Forlangende, ellers kan man intet foretage; man er nødt til ganske uforandret at acceptere Storbankernes Forlangende, eller, som der staar i Udvalgets Betænkning: det har især været afgørende for Udvalget, at det er Burmeister & Wain's hidtidige Kreditorer, som ejer det nye Aktieselskab. Der er altsaa taget Hensyn til netop det, som det ærede Medlem Hr. Rager og vist forskellige andre ærede Medlemmer har kaldt de berettigede Interesser. Disse berettigede Interesser er altsaa først og fremmest Kreditorernes, derefter Aktionærernes, men da Burmeister & Wain-Sagen oprindeligt blev stillet til Behandling fra Regeringens Side her i Rigsdagen, var det udelukkende af Hensyn til Arbejderne, det blev gjort. Nu afsløres det altsaa, hvad vi for øvrigt altid har hævdedet, at det, man fra den Side anser for „berettigede“ Interesser, er først og fremmest Kreditorernes, og saa Aktionærernes, og det er da ogsaa til Fordel for dem, dette Lovforslag er udarbejdet, og det er til Fordel for dem, man nu skal skabe et nyt privatkapitalistisk Firma. Det eneste, som bliver tilbage for Arbejderne, er det, at der skal gennemføres en skærpet Rationalisering. Det er jo ogsaa her i Debatten blevet fremhævet, at naturligvis vil Beskæftigelsen ved Burmeister & Wain i den nærmeste Fremtid ikke blive saa stor som hidtil, altsaa en skærpet Rationalisering, hvor de Arbejdere, der er, skal arbejde saa meget haardere for at skabe den Profit, som er Forudsætningen for dette Lovforslag, for at dels den nye Aktiekapital kan faa sit Udbytte og dels ogsaa de gamle Kreditorer faa Dækning efterhaanden ved Hjælp af det Arbejde, som Arbejderne skaber. (*Einer Jensen*: Hvor staar det?). Der staar f. Eks. i Lovforslaget, at der skal gives et Udbytte paa 6 pCt., og der staar, at man skal søge at faa betalt den gamle Gæld efterhaanden, netop ved Hjælp af den Ordning, man træffer her, og efter socialistisk Opfattelse skabes den Slags Værdier ved Hjælp af Arbejdernes Arbejde. Det synes det ærede Medlem Hr. Einer Jensen ikke mere at være orienteret i, men det er i hvert Fald den socialistiske Opfattelse. Altsaa er det Meningen, at Arbejderne netop gennem øget Slid skal skabe den Profit, som skal blive Resultatet af den Ordning, man her træffer.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Til-